

125 jaar Zeilvereniging Het Y

De boeier *Nautilus* werd in 1892 gebouwd voor Y-lid P. Schutte. Tussen 1894 en 1900 zijn op de werf Het Jacht tien houten boeiers gebouwd, waarvan de helft voor leden

van Het Y. De *Nautilus* was de eerste boeier die Het Jacht van ijzer bouwde en was met 15 meter meteen de grootste. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Links: De boeiers *Mignon* en *Charlotte* en het midzwaardjacht *Nautilus* op weg naar Sneek in 1883. Admiraal Clignett staat achter de fok van zijn boeier *Charlotte*. Steeds meer Amsterdamse jachten zeilden jaarlijks naar Sneek voor de wedstrijden van de Sneker Zeilvereniging. In 1885 maar liefst twintig!
Foto collectie Fries Scheepvaartmuseum

De boeier *Telefoon*, hier tijdens een wedstrijd op het IJ, liep in 1884 van stapel bij scheepswerf Het Jacht. Het schip was bestemd voor H. Bernhard, eveneens lid van Het Y. H. Bernhard, een fanatieke wedstrijdzeiler, was ook enige jaren ondervoorzitter en havencommissaris.
Foto: F.C.A. Greiner, ca. 1890, collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Links: J.J.A.H. Clignett, Y-lid van het eerste uur, was in de oprichtingsvergadering van Het Y gekozen als vlootvoogd om leiding te geven aan de vloot bij het Admiraalzeilen. Hij kreeg daarbij de titel van 'admiraal'. Clignett was tussen 1881 en 1886 de admiraal bij de Hardzeilwedstrijden op het Snekermeer. *Foto J. van der Feer, ca. 1887. Collectie Fries Scheepvaartmuseum*

Een maand na de oprichting van Het Y in april 1885 konden de jachteigenaren hun schepen afmeren in de nieuwe verenigingshaven aan het Westerdok. De vloot bestond voornamelijk uit boeiers, gebouwd bij gerenommeerde werven als Eeltje Holtrop van de Zee in Joure en de Amsterdamse scheepswerf Het Jacht van Y-lid N.A. Bernhard. Een vreemde eend in de bijt was het paviljoenjacht *Diana Gesiena* van H.G. Koster. (grote foto) Het voorschip, de kajuit en kuip waren gelijk aan de boeier, maar achter de stuurkuip had het een paviljoen en het achterschip eindigde in een platte spiegel. Dit scheepstype ontstond in de achttiende eeuw. De *Diana Gesiena* was ongetwijfeld het oudste schip in de Y-haven, het deed al mee aan de zeilwedstrijden op het IJ in 1851, toen onder de naam *Koophandel* van eigenaar H. Molenpage, eveneens een later Y-lid. Rond 1900 verdwijnt het uit de boeken en van het water. Het aantal leden en jachten groeide de eerste jaren gestaag. Veel nieuwe schepen bevolkten de haven, zoals de boeiers *Elisabeth* en *Wilhelmina* en de midzwaardjachten *Nelly* en de *Sirene*, de hoogaars *Velas*, de botter *Dolfijn* en de petroleummotorboot *Annie*.

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Rechts: Een onbekende centreboard met alle zeilen op, gefotografeerd op het IJ. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Het eerste kieljacht werd in 1846 door een Rotterdamse zeiler uit Noord-Amerika geïmporteerd. Het duurde even voordat ook de Amsterdammers in dit nieuwe scheepstype geïnteresseerd raakten, maar tegen de eeuwwisseling kozen steeds meer Y-zeilers voor het moderne scherpe jacht. Bij de jubileumwedstrijden in 1895 startten al 22 kiel- of midzwaardjachten, naar lengte ondergebracht in vier klassen. De kleinste was zo'n acht tot negen meter lang, de grootste kieljachten waren 14 meter en meer. De naam kieljacht werd gebruikt voor alle schepen die geen zijwaarden hadden, dus ook voor midzwaardjachten.

Van eenheidsklassen was nog helemaal geen sprake en dus moest er een meetformule worden vastgesteld. In de wedstrijdregelingen werd vastgelegd dat alle wedstrijdjakhten als volgt gemeten werden: lengte waterlijn vermeerderd met eenderde van het verschil tussen de waterlijnlengte en de lengte over de stevens. Ook kwam zwart op wit te staan dat in wedstrijden alle schepen gestuurd moesten worden door de eigenaar en dat alle bemanningsleden ook lid van Het Y moesten zijn. Alleen de twee grootste klassen mochten één betaalde voordekker meenemen. Hierdoor kwam een einde aan de tijd dat de bemanning uit betaalde krachten bestond.

Boven: Drie kieljakhten van Het Y in een wedstrijd op het Buiten IJ rond 1905. De foto komt uit een map met foto's van zeilwedstrijden, die havencommissaris W.G. 'Pa' de Lang cadeau kreeg bij zijn 25-jarig jubileum in 1910. *Foto: E. van Elfrinkhoff. Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Rechts: De centerboard *Trekvogel* in de Oranjesluizen. Niet ieder Y-lid was ook jachteigenaar. Daarom legateerde secretaris J.J. Claassen in 1903 dit ruim negen meter lange jacht aan de club. Toen de belangstelling afnam en groot onderhoud nodig werd, verkocht Het Y het schip aan de familie De Vries Lentsch. *Foto circa 1900. Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Rechtsonder: Deze centerboard werd als *Nelly* gebouwd op de 'huiswerf' van Het Y, scheepswerf Het Jacht, voor rekening van Y-lid E. Kol. Het was een van de snelste schepen in zijn klasse. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Linksonder: Draagpenning voor de winnaar van de wedstrijden op 26 juni 1904 in de centerboardklasse. Het was uitdrukkelijk de bedoeling deze prijs op de revers van je zeiljekker te spelden. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

125 jaar Zeilvereniging Het Y

De eerste jachthaven van Het Y aan de Westerdoksdijk lag snel vol. Ook toen al waren er meer aanvragen voor ligplaatsen dan beschikbaar. Lang niet alle leden waren ook jachteigenaar. In 1903 lagen er 40 jachten in de jachthaven, waaronder nota bene negen motor- en drie stoomjachten.

Vooraanstaande Y-leden op 30 mei 1897 aan boord van de boeier *Elisabeth* van voorzitter Altink. V.l.n.r. G. Crone, Bürger, P. Altink en E.H. Crone.
Foto: G. Moulin Koster, collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

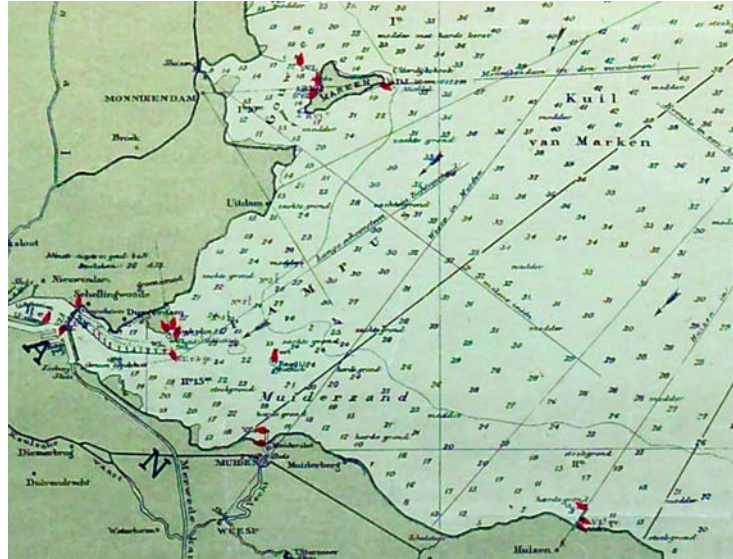
Foto's boven midden en links: Dit model van de *Jozef Israëls* gaven de leden van Het Y cadeau aan de heer en mevrouw Crone ter gelegenheid van hun zilveren huwelijksfeest in 1907. Het werd gebouwd door een 'beroepsmodelbouwer' van de Nederlandsche Scheepsbouw Maatschappij. Met zijn bijna 14 meter was de *Jozef Israëls* een opvallend groot schip, dat voor 5300 gulden werd gebouwd, inclusief zeilen en inventaris. Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Rechts: Het kieljacht *Sirene* van P.A. Bundten. Op de schepenlijst van 1888 staat P.A. Bundten ook als eigenaar vermeld van de 8,70 meter lange *Fanny*. De *Sirene* was maar liefst 19 meter lang en werd zoals veel jachten in die tijd gebouwd in Duitsland, op de werf Heidtmann. Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Namen van actieve Y-leden die in de eerste decennia van Het Y telkens weer opduiken, zijn die van vader en zoon Crone. Vader E.H. Crone (1852-1918) was vanaf 1905 tot zijn overlijden voorzitter. Hij nam het roer van Het Y over van P. Altink, die het jaar daarvoor onverwacht was overleden. Crones verdiensten voor Het Y in eerdere jaren hadden in 1898 al geleid tot zijn benoeming tot erelid. Zijn aanstekelijk enthousiasme bracht het broodnodige elan terug in de club. Hij was niet alleen een goede bestuurder, maar ook een fanatieke zeiler. Bij zijn aantreden in 1905 was hij schiploos, maar zijn voorzitterschap inspireerde hem tot het laten bouwen van de yawl *Jozef Israëls* bij 't Fort te Nieuwendam. Toen dit schip de wedstrijden niet meer kon winnen, kocht hij in Duitsland het twee jaar oude tien meter lange kotteljacht *Mercur*. Voor zijn zoon Ernst werd in 1907 het ABC-jacht *Jux* gekocht. De ABC-klasse was de eerste eenheidsklasse. Om het wedstrijdzeilen te stimuleren liet hij in 1910 de achtmeter *Ernestine* bouwen. Twee jaar later werd de Crone-vloot uitgebreid met de boeier *Noordster* om ook daadwerkelijk bij te dragen aan het inblazen van nieuw leven voor de klasse ronde en platbodemjachten

125 jaar
 Zeilvereniging
 Het Y

*Botter 10. (Wedstrijd № 5) Winner
 van de "Cup". de heer B. Bakker
 Opvarerenden A. Bakker en E. H. Crone
 1 October 1905.*

Eerst was er een prijs, een 'fraaien zilveren beker', in 1890 aangeboden door Baron Van Tuyll Van Serooskerken. De gever stelde als eis dat ieder van de leden van Het Y in staat moest zijn om deze prijs te winnen. Het bestuur bedacht vervolgens de jaarlijkse botterwedstrijd, waarbij van gehuurde Marker botters gebruik werd gemaakt. Elke botter werd bemand met drie leden van de vereniging, bijgestaan door de Marker eigenaar die natuurlijk over zijn kostbare bezit waakte, maar zelf niet mocht sturen. Omdat de botters onderling erg verschilden, werd er een handicapregel toegepast. Door loting werden de botters verdeeld. De wedstrijden waren zo'n succes, dat ze vanaf 1890 maar liefst 28 keer zijn verzeild.

Traditiegetrouw werd er een baan gevaren die van de IJ-toren naar het Muiderzand liep en vandaar richting Marken, dat moest worden gerond, waarna via de Gouwzee naar de finish op het Buiten IJ werd gezeild. Een of meer salonboten met Y-leden en een orkestje volgden de race en aan boord heerste meestal een uitgelaten stemming. Niet door afnemende belangstelling van de Y-leden, maar doordat de Markers er de brui aan gaven, stopte dit populaire evenement in 1918.

Boven: Een pagina uit een klein fotoalbum met de winnende botter in 1905. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Linksboven: Een vloot gehuurde Marker botters, als melkmeisjes getuigd, op de Zuiderzee bij licht weer. De foto is waarschijnlijk vanaf de salonboot genomen, van waaraf leden en belangstellenden de wedstrijd volgden. Jaartal onbekend. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Links: Botters op de Zuiderzee in een forse bries. Bij zulk weer hadden de Y-leden hun handenvol om de zware schepen in bedwang te houden. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Onder: Voorzitter H. Kersken (rechts) aan boord van een botter die getooid is met een forse Y-vlag. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Het veertigjarig bestaan werd gevierd alsof Het Y vijftig jaar werd. Na een minder florissante periode werd het tijd de bakens te verzetten. Door het uitbreken van de Eerste Wereldoorlog in 1914 raakte de watersport in het slop. Voedsel- en brandstofdistributie maakten langere tochten vrijwel onmogelijk. De 60% belasting op plezierjachten was voor velen de nekslag. Het ledenaantal van Het Y liep zo terug dat de bodem van de clubkas in zicht kwam. Het was tijd de gemoederen van de leden op te vrolijken en een bloeiend clubleven zou de kas spekken, zo redeneerde het bestuur. Dus werd er flink uitgedapt met onder andere een receptie in de Industriële Club, Soirée Dansante in hotel l'Europe, jubileumboek, tentoonstelling De zeilsport voorheen en thans in het Scheepvaartmuseum, Jubileumwedstrijden en een tweedaagse boottocht naar Hoorn.

De feestelijke stemming hield stand tot en met de Olympische Spelen in 1928. Toen kwam door de economische depressie de club opnieuw in de zorgen. Het dieptepunt lag in 1933 toen er nog maar 23 leden waren. Het voortbestaan van Het Y hing aan een zijden draadje. Maar de rasoptimist redeneerde dat het dus alleen maar beter kon gaan en hij heeft gelukkig gelijk gekregen!

Boven en rechtsboven: Tijdens de openingstocht in 1928 maken veel leden gebruik van de gastvrijheid aan boord van de 27 meter lange kits Helvetia, van G. de Vries Lentsch.

Rechts: Twee zesmeters, deelnemers aan de jubileumwedstrijden op 13 en 14 juni 1925 op het IJ. Aan de wedstrijden deden open klassen mee zoals Vrijbuiters en Regenbogen, maar ook de 45m kruiserklasse was met vier schepen vertegenwoordigd een aantal ronde- en platbodemjachten.

Rechts: Ontwerp voor een plakzegel voor het 40 jarig jubileum.

Links: Ernst Crone (1891-1975) was lang bestuurslid van Het Y en schreef een prachtig jubileumboek in 1925. Met zijn grote kits *Frida* maakte hij voor die tijd uitzonderlijk lange tochten, onder andere naar de Oostzee. Hij publiceerde veel over navigatie.

Rechts: Alle leden kregen aan het eind van 1924 een vrolijke nieuwjaarswens in de bus en een week later volgde de uitnodiging voor een Feestavond

in hotel l'Europe op 17 januari. Tekenaar Arthur Briscoe was een internationaal befaamd maritiem tekenaar.

Alle afbeeldingen: collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Grote foto: Gezicht op de jachthaven van de Zeilvereniging 'Het Y' te Amsterdam. De schepen zijn gepavoiseerd ter gelegenheid van de opening van deze nieuwe haven aan de noordzijde van het IJ, bij de Grasweg. 1920

Foto E. van Elfrinkhoff, collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Uiterst boven: Op 8 september 1938 werd bij de Nederlandsche Scheepsbouw Maatschappij het passagiersschip Oranje te water gelaten. Dit feestelijke moment was goed te volgen vanaf het terras van het clubhuis met uitzicht op het IJ. Foto Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Linksboven: Samengestelde panoramafoto van de Y-haven aan de Grasweg. Foto's Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Links: Bij mooi weer was het terras een ontmoetingsplaats en tijdens zeilwedstrijden kon men er de strijd op het IJ volgen. Foto Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

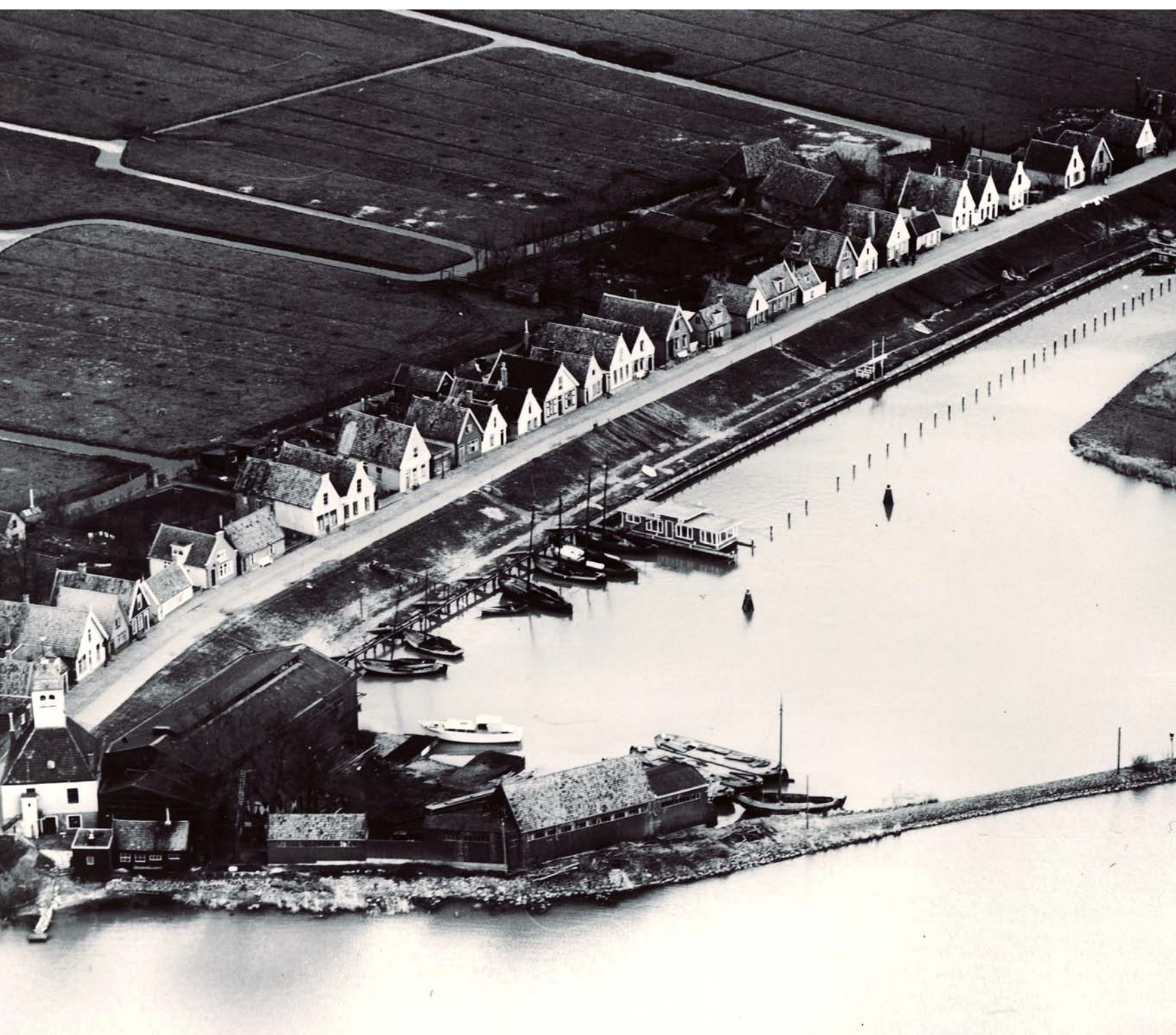
Onder: Op de voorgrond een volledig lege jachthaven aan de Grasweg. Op de achtergrond de brand in de Petroleumhaven aan het begin van de Tweede Wereldoorlog in mei 1940. Foto Stadsarchief Amsterdam

De haven aan de Westerdoksdijk had onvoldoende ligplaatsen. Dat probleem werd opgelost met de verhuizing naar de overkant van het IJ. De club kon van de gemeente een groter stuk water huren aan de Grasweg. Voor de inrichting nam Het Y architect C. van Amstel (1880-1929) in de arm. Hij ontwierp een goed ingedeelde haven met maar liefst twee clubhuizen. Hier hing wel een fiks prijskaartje aan, dat jarenlang zijn stempel op de clubkas drukte. Naast de jachthaven wilde de gemeente een sportpark aanleggen. Tot ontzetting van het bestuur kwam er geen sportpark, maar een buurtje met houten noodwoningen voor Belgische vluchtelingen uit de Eerste Wereldoorlog. De Y-leden merkten toen dat overlast veroorzakende jeugd van alle tijden is...

De eerste jaren van de Tweede Wereldoorlog ging het leven zoveel mogelijk zijn gewone gangetje, en kon er nog gewoon gezeild worden. Halverwege lag de watersport vrijwel geheel stil. De haven aan de Grasweg werd in gebruik genomen door Duitse onderzeeërs. Toen de Y-leden na de bevrijding terugkeerden, bleek er van de mooie haven weinig over.

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Grote foto: De haven van Durgerdam in het eerste jaar. Aan de overkant is het water nog maagdelijk leeg. De eerste uitbreiding zal echter al binnen enkele jaren nodig zijn. Het pontje, vervloekt en geliefd, zal dan in gebruik worden genomen. *Foto KLM*

Uiterst boven: De haven van Durgerdam tijdens extreem laag water in de jaren zestig. Vooral na zware zuidwesterstorm trad het zogenaamde afwaaien op. Sinds de aanleg van de dijk Enkhuizen-Lelystad is dat effect heel zeldzaam geworden. *Foto Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Rechts: De haven van Marken heeft een heel karakteristieke sfeer, die door de Y-leden daar erg gewaardeerd wordt.

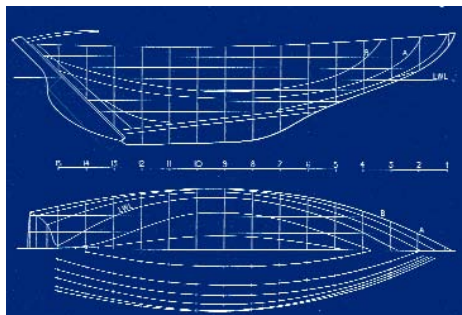
Rechts midden: Gezelligheid in de haven van Enkhuizen. In de grote Compagniehaven zoeken de Y-leden elkaar op. Volle bak!

Rechts onder: In Durgerdam hebben de leden regelmatig de handen uit de mouwen gestoken, tijdens onderhoud en uitbreidingen. Deze foto is genomen in de jaren tachtig, tijdens het aanleggen van stroom in de haven. Nog steeds is er tijdens het winterseizoen een havenploeg actief. *Foto archief Het Y*

Na de bevrijding bleef de vereniging nog tot 1952 gebruikmaken van de haven aan de Grasweg. De ergste schade kon worden hersteld, maar Het Y zat er niet rustig meer. Al voor de oorlog was met Shell afgesproken dat Het Y de haven zou verlaten, omdat de oliemaatschappij uitbreidingsplannen had. Verschillende alternatieven aan de noordkant van het IJ werden onderzocht, maar binnen de Oranjesluizen vond het bestuur geen oplossing. Zelfs een fusie tussen drie Amsterdamse verenigingen - Het Y, de Koninklijke Nederlandse Zeil- en Roeivereniging en Aeolus - werd overwogen. Uiteindelijk speelde secretaris Th. W van Beek een sleutelrol bij de overgang naar Durgerdam. Via een een-tweetje met een oud-klasgenoot die als ambtenaar bij de gemeente werkte, kreeg hij gedaan dat de vereniging zich in Durgerdam kon vestigen. Paul Nieman verzorgde het afscheidsritueel aan de Grasweg, waarbij een bloemenkrans in de lege haven werd geworpen die 32 jaar de thuishaven van Het Y was geweest. In de lente van 1952 werd de jachthaven in Durgerdam geopend. Er waren nog heel wat lege boxen en niemand kon toen voorspellen dat er nog twee havens onder de Y-vlag bij zouden komen: Enkhuizen in 1969 en Marken vanaf 1975. De toegenomen welvaart in de jaren zestig ging ook aan de Y-leden niet voorbij.

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Grote foto: De Y-leden Bouhuijs en Van Der Waals voeren alle twee in een Folkboot. (Zie lijnenplan.) In wedstrijden gaven ze elkaar geen duimbreed toe. Op de voorgrond de *Pimpernel*, met rode zeilen, en daarvoor de *Marina* van Van der Waals. Bouhuijs won met de *Pimpernel* in 1960 de Verbondsbezem. Hij had in zijn klasse in dat jaar de meeste overwinningen geboekt. Piet Bouhuijs had zijn *Pimpernel* zelf gebouwd.

Foto archief familie Bouhuijs

Boven en rechts: Opnamen tijdens de Trintelrace van 1960. Op de bovenste foto is een deel van de wedstrijdvloot het Paard van Marken gepasseerd. De foto's rechts tonen waarschijnlijk de start. De Trintelwedstrijd was een meerdaagse langeafstandsrace. Meestal werd de nacht in Hoorn doorgebracht.

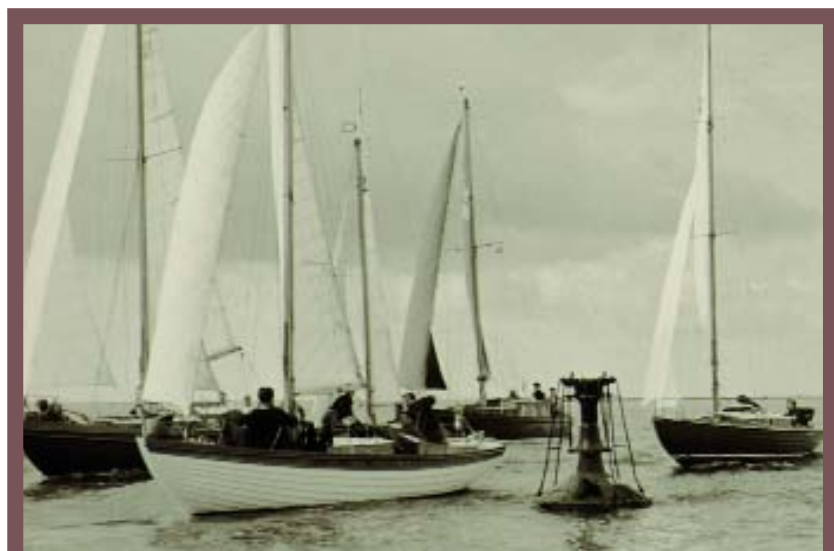
De Trintel is de oudste wedstrijd op het programma van Zeilvereniging Het Y en wordt nog steeds gevaren.

Foto's collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

De verhuizing naar Durgerdam, met het hele zuidelijke deel van het IJsselmeer onder handbereik, inspireerde tot nieuwe initiatieven. Zo was Durgerdam in 1954 voor de eerste keer het startpunt voor wat de Buiten-IJ zeilwedstrijden werden genoemd. De organisatie verzorgde Het Y samen met andere Amsterdamse verenigingen, waaronder *Aeolus* en *De Watergeuzen*. De wedstrijden stonden open voor de kleinere kajuitzeiljachten van de RORC III en IV klasse en open klassen als 12-voets jollen, 16m_ Vrijheid, 12m_ Sharpie, Finnjol, Stern en FJ. De wedstrijden zijn een jaar of tien achter elkaar georganiseerd.

1957 staat vermeld als het jaar waarin de eerste Trintelwedstrijd werd georganiseerd. Dit gebeurde in de tijd dat de watersport enorm opleefde. Langzamerhand kwamen er steeds meer betaalbare schepen op de markt en ook de belangstelling voor wedstrijdzeilerij nam enorm toe. De deelnemers, niet alleen leden van Het Y, zeilden in de RORC-klasse I, II, III en IV. Toen het Watersportverbond de Trintelwedstrijd mee liet tellen voor de Verbondsbezem nam het aantal deelnemers flink toe.

Het Y zette zich als zeilvereniging pur sang nog extra op de kaart met de IJ-torenrace, waarbij ook niet-Y-leden welkom waren. De eerste werd in 1965 ter gelegenheid van het 80-jarig bestaan georganiseerd.

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Grote foto: Toerzeilen is van alle tijden. De vereniging kent openingstochten en sluitingstochten, die meestal in het weekend plaatsvinden, maar tijdens jubilea worden er vaak in clubverband langere tochten gemaakt. Deze sfeerfoto, uit de vroege jaren zestig toont het jonge deel van de bemanning op de uitkijk, vlak na het vertrek uit Durgerdam.
Foto collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Boven rechts: Een vloot Y-schepen tijdens de Waddentocht met Pinksteren 1971. *Foto archief Zeilvereniging Het Y*

Links: Toerschepen tijdens een clubtocht vanuit Durgerdam, begin jaren zestig. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Uiterst linksonder: In de sluis bij IJmuiden, tijdens de openingstocht in 2004. *Foto archief Zeilvereniging Het Y*

Links: De openingsocht in 1923, vermoedelijk in de Oranjesluis. *Collectie Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam*

Het IJsselmeer lag begin jaren vijftig voor de toerzeilers uit Durgerdam nog open. Alleen de Noordoostpolder had een hap genomen uit de voormalige Zuiderzee. Toch waren de voortekenen ongunstig. De contouren van nieuwe polders en dijken verschenen op de zeekaarten en al in 1957 werd de Gouwee aan de zuidkant afgesloten met een dam naar Marken. Het vertrouwde rondje om dit eiland dat meer dan zestig jaar door Y-leden gevaren was, moest in het vervolg worden geschrapt. In 1956 werd de dijk rond Oostelijk Flevoland gesloten. Nog kon er in een rechte lijn naar bestemmingen als Harderwijk worden gekoerst, maar in de tweede helft van de jaren zestig belemmerden dijken ook die route. De geplande aanleg van de Markerwaard zou het einde betekenen voor het zeilen met grotere schepen vanuit Durgerdam en Marken. Zover is het gelukkig niet gekomen, maar de dijk Enkhuizen-Lelystad kwam er wel en knipte het IJsselmeer in tweeën. Het Markermeer werd een feit en ook de onlogische naam IJmeer voor het zuidelijk deel van het Markermeer raakte ingeburgerd. De bedreigingen in de vorm van stadsuitbreidingen in het water van IJsselmeer, Markermeer en IJmeer blijven echter tot op de huidige dag aanwezig. Met argusogen volgden en volgen Y-leden al de ontwikkelingen rond hun vaarwater, dat in een halve eeuw heel wat kleiner was geworden.

125 jaar Zeilvereniging Het Y

Wie droomt er niet van? Lange reizen maken met je boot en tot ver achter de horizon varen? In de eerste decennia na de oorlog was die droom nog voor weinigen uitvoerbaar, maar eind jaren zeventig veranderde dat, ook al hadden we van het woord sabbatical nog nooit gehoord.

Siebe de Boer gooide in 1980 de trossen los en voer samen met zijn vrouw Hennie en de Rollo IV de wereld rond. Na terugkomst maakte hij een imposant boek over die reis. Zij zijn de eerste Y-leden die een gedocumenteerde reis rond de wereld hebben gemaakt en ze zijn een vroeg voorbeeld van 'vertrekkers'. Het Y heeft meer leden voor langere reizen zien wegvaren uit haar havens. Twee voorbeelden: Charles van den Bosch zeilde enkele lange tochten op zee, maar de opmerkelijkste reis is wel een rondje Atlantische Oceaan, waarvan 5000 mijl solo. Charles gaf jarenlang in de winter navigatiecursussen aan Y-leden. Zelf bracht hij met zijn lange zeiltochten die kennis op een wel heel bijzondere manier in de praktijk.

Rolf en Thea van Roon zeilden de laatste vijftien jaar elke zomer een paar maanden met hun Ovni langs de Westeuropese kusten. Inmiddels hebben ze reizen gemaakt van de Poolcirkel aan de Noorse kust tot aan de Spaanse westkust. Veel van hun avonturen zijn door Rolf smakelijk beschreven in het Y-journaal.

Schilderij boven: *De Rollo IV*, een Trintella naar ontwerp van E.G. van de Stadt, op een schilderij van Gerard van Straaten. Met deze kits maakten Siebe en Hennie de Boer hun reis rond de wereld. Zij bezochten 24 landen en 90 ankerplaatsen.
Foto Museum Sorgdrager, Ameland

Daaronder: Omslag van het boek dat Siebe de Boer schreef over zijn wereldomzeiling.

Uiterst boven: *De Baldr* van Thea en Rolf van Roon drooggevalen in een baai aan de Spaanse Noordkust. *Foto Rolf van Roon*

Rechts: Charles van den Bosch maakte meerdere lange reizen met zijn *Facet*, een sloep van 10 meter naar ontwerp van Alan Buchanan. Tijdens zijn solo-oversteek van de Atlantische Oceaan in 1986-1987 maakte hij deze twee foto's vanuit de mast. *Foto's archief Charles van den Bosch.*

125 jaar
Zeilvereniging
Het Y

Grote foto: Dringen bij de bovenwindse boei tijdens de Y-torenrace 2008. De belangstelling voor dé seizoensopening op het Markermeer is groot.
 Foto Ton Wegman

Uiterst boven: Het startschip *Sindoro* van Dik Dijkman in de jaren 80. De *Stormy Petrel* van Jan Arts gaat over de finish. Arts is een van de succesvolste wedstrijdzeilers van Het Y. Foto archief Jan Arts

Links en onder: Beelden van de Dinsdagavondwedstrijden. De *Staron* komt de haven binnen (links) en startschipper Ome Bé, jarenlang present op de dinsdagavond - op een pointillistische

De Y-torenrace die in 2010 voor het 45ste jaar wordt geveerd, is de seizoensstart op het Markermeer en trekt veel schepen van buiten de vereniging. Per traditie wordt de Y-torenrace gehouden tijdens het eerste weekend van mei en de haven van Durgerdam ligt dan gezellig vol met deelnemende jachten. In clubverband wordt er al jaren van begin mei tot begin september door een enthousiaste groep op de dinsdagavonden wedstrijd gezeild. Deze wedstrijden staan ook open voor bemanningen van andere verenigingen. Ook de '8-uren van het Y' trekt een groot aantal deelnemers, waarvan de meesten zelden aan een andere wedstrijd meedoen, maar dit evenement blijkt de juiste mix te bieden van prestatietoets, wedstrijd en gezelligheid. De Trintelrace, een lange-afstandswedstrijd in de maand september, is de oudste wedstrijd die onder de vlag van Het Y wordt geveerd.

Het seizoen wordt al sinds 2000 afgesloten met het BM-spektakel, een onderlinge wedstrijd op de Loosdrechtse plassen tussen de zeilverenigingen Het Y en Flevomare in gehuurde zestienkwadraten met als inzet de Peddel, waar fanatiek om wordt gestreden.

foto - in zijn natuurlijke habitat... voorzien van drank en vrouwen. Daarnaast de *Berrie*, het startschip tijdens het uitvaren.

Links: Een opname gemaakt tijdens het BM-spektakel. De huurboten worden door loting verdeeld. Er wordt jaarlijks fanatiek gestreden om de peddel. Foto's archief Het Y

125 jaar Zeilvereniging Het Y

In 1922 werd het jeugdzeilen voor het eerst serieus aangepakt, al moesten de jongeren toen wel 16 jaar oud zijn. Enkele jaren geleden werd in Durgerdam de draad weer opgenomen. Elke vrijdagavond gedurende het zeilseizoen, onderbroken door de schoolvakanties, wordt er zeilles gegeven in Optimisten en Lasers. Er werd zelfs een drijvend vlot aangeschaft om als basis te dienen voor instructeurs en cursisten. Een deel van de jollensteiger in Durgerdam werd vrijgemaakt en verlengd voor de lesboten. In 2008 werd een speciaal drijvend onderkomen in gebruik genomen voor het bergen van zeilen en andere uitrustingsstukken. Het Ytje, zoals dit vaartuig werd gedoopt, was door een groepje vrijwilligers opgeknapt en ingericht en heeft in dat eerste seizoen zijn nut bewezen. De jeugddag in Durgerdam met allerlei waterspeltjes kent een lange traditie. Ouders die vroeger als kind hebben deelgenomen aan de jeugddag, staan nu hun kroost aan te moedigen op de steiger. Hopelijk zal de geschiedenis zich wat dat betreft menigmaal herhalen.

Grote foto: Puckie - dochter van Paul Nieman - aan het roer in 1923.

Zwartwitfoto rechts: Jeugddag 1960. Foto's Nederlands Scheepvaartmuseum Amsterdam

Uiterst boven: Het vlot met instructeurs, tijdens de vrijdagavond zeillessen.

Overige foto's: Jeugddagen 2003, 2004 en 2007. Kleurenfoto's: archief Zeilvereniging Het Y